

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 437

гр. Враца, 18.08.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на осемнадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя П. Вълчева-Чукачева

при участието на секретаря Галина Ем. Вълчкова
в присъствието на прокурора Н. В. Л.
като разгледа докладваното от Петя П. Вълчева-Чукачева Частно
наказателно дело № 20231400200586 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 437, ал.2 НПК и е образувано въз основа на молба от П. М. В., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора гр. Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода.

Към молбата са приложени писмени доказателства– становище от началника на Затвора гр. Враца със справка за изтърпяната част от наложеното наказание и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения.

Л.св. В. е декларирал, че не желае да му бъде назначаван служебен защитник.

В съдебно заседание, осъденият В. участва чрез видеоконферентна връзка, като поддържа молбата с изложените в нея доводи и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Представителят на Затвора гр. Враца изразява становище за неоснователност на молбата, като излага съображения, че осъдения с поведението си не е дал доказателства за своето поправяне. Представя актуална справка за изтърпяното наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпения остатък от това наказание.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава

становище за неоснователност на молбата, с оглед на което прави искане същата да не бъде уважавана.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за неоснователна по следните съображения:

С присъда, постановена по НОХД № 121/2008г. по описа на ОС *** л.св. П. В. е осъден на 20 години „лишаване от свобода“, при първоначален „строг“ режим на изтърпяване, за престъпление по чл.116, ал.1, т.4, пр.2, т.6, пр.2 и пр.3 НК. От 27.02.2010г. л.св. К. е започнал да изтърпява наказанието, като към настоящият момент е изтърпял фактически 13 години, 5 месеца и 21 дни, от предварителен арест му се зачитат 2 години, 8 месеца и 9 дни, а от работа- 2 години, 2 месеца и 7 дни или общо изтърпяната част е 18 години, 4 месеца и 7 дни. Неизтърпяната част от наказанието е в размер на 1 година, 7 месеца и 23 дни.

При това положение, съдът намира, че осъденият П. М. В. е изтърпял фактически по- голямата част от наложеното му наказание, така, както изисква разпоредбата на чл. 70, ал.1 НК.

От приложения доклад за оценка на риска и вреди, изискуем съгласно чл. 155 ЗИНЗС е видно, че при първоначалната оценка на риска от вреди е отчетен среден риск от рецидив - 77 точки. В профила на криминогенни нужди дефицитни зони са: *настоящо правонарушение*- убийство на малолетно лице, извършено с особена жестокост; *отношение към правонарушението*- оневинява постъпката си, смята присъдата за завишена и несправедлива; *начин на живот и обкръжение* - много ограничени контакти, не участва в програми, пасивен и незаинтересован; *умения за мислене*- не разпознава проблемите си, липсват адекватни умения за решаването им. С ригидно мислене, не е толерантен; *злоупотреба с алкохол*- в употребата му търси изход от безнадеждното си състояние.

Рискът от вреди е отчетен нисък за служителите и среден за останалите лишени от свобода. Нисък е и рискът от вреди за самия него. Висок е отчетен рискът от вреди за обществото и се базира на извършеното престъпление.

В изготвения план на присъдата като цели са заложени формиране на трудови навици, включване в образователен процес и участие в програма „Умения за мислене“ и „Овластяване на гнева“.

За времето на престой са изготвяни няколко текущи оценки. Рискът от рецидив се е запазил в средните граници. Отчетени са промени в числовата стойност както в посока понижение, така и в посока повишение: 78т., 72т., 68т., 74т., 70т., 63 т., 59 т., 58т. и 56т. Положителни промени са отчетени в зоните: „трудова заетост“, „образование и обучение“ и „умения за мислене“. Дефицитни се запазват разделите: отношение към правонарушението; начин на живот и обкръжение- податлив на негативно влияние и умения за мислене. Рискът от вреди за служителите и останалите лишени от свобода е отчитан с ниски стойности. На този етап не е демонстрирал непристойно отношение към служителите и останалите осъдени лица. Рискът от самоувреждане и суицид е отчетен с ниски стойности. Не споделя такива мисли и чувства, които могат да бъдат повод за автоагресивни прояви към този момент. Рискът от вреди за обществото след изтърпяване на наложеното наказание, УПО или прекъсване е отчетен със средни стойности, обуславя се от настоящото правонарушение и е насочен към всички членове на обществото. Рискът от бягство към настоящия момент е отчетен с ниски стойности. Това обстоятелство се извежда от липсата на данни в криминалната история на л. св. В. за бягство или опити за бягство от контролирана среда.

При направената ревизия на оценката на риска от рецидив се отчита понижение в числовата стойност с два пункт от 58т. на 56т., като рискът остава в средните граници. Положителни промени са отчетени в зона „междоличностни проблеми“ и „умение за мислене“ Дефицитни се запазват разделите: *Отношение към правонарушението*- има оневинителна нагласа, смята присъдата за завишена и несправедлива; *Начин на живот и обкръжение*- податлив на негативно влияние; *Умения за мислене*- въпреки завършената корекционна програма, все още се наблюдават проблеми. Не се замисля за проблемите си, не създава адекватни решения за тях. Не се замисля за негативните последици, склонен към необмислени и импулсивни действия.

Според затворническата администрация, на този етап от изтърпяване на присъдата, заложените цели и задачи в плана са изпълнени единствено в частта, изразяваща се в затвърждаване на трудовите навици, но е необходимо по-продължително възпитателно въздействие по отношение правилно формулиране на проблемите, разпознаване факторите, довели до

реализираното криминално поведение и осъзнаване на нанесените вреди върху жертвата на престъплението. По отношение на извършеното престъпление л.св. В. все още е склонен да омаловажава извършеното и да оправдава поведението си с употребата на алкохол. Същият заема място на ниските позиции в затворническата общност и не дава заявка за по-високо ниво. Известен е с това, че поема чужда вина за открити неразрешени вещи, за което е наказван многократно. Тази тенденция продължава и в момента. Като начин на оцеляване в затвора е възприел стратегията да предоставя различни домакински услуги срещу почерпки с кафе, цигари и храна. Обичайно пребивава в спално помещение на лишен от свобода с по-добри финансови възможности и авторитет. По този начин получава закрила и подкрепа. При необходимост намира начин да комуникира с почти всички лишени от свобода в групата, но като цяло е по-затворен. Работи по чл. 80 от ЗИНЗС като чистач, допълнително е ангажиран като общ работник в лавката към затвора в определени дни.

Посещава курса "Християнски ценности", съобразно натовареността си. Към организирания общопенитенциарни спортни и културно масови мероприятия е резервиран. Завършил корекционна програма през октомври 2022г. - „Умения за мислене“. Декларира съгласие с договорените дейности по изготвените планове на присъди, но не проявява сериозна активност в изпълнението му. През учебната 2020- 2021г. е завършил 12 клас в СУ „Мито Орозов“ към затвора Враца. Награждаван е няколко пъти, последно със Заповед №1985/16.12.2019г. и Заповед № 1134/23.08.2019г. Наказван е многократно, последно със Заповед №1479/15.05.2022г.; Заповед №290/01.02.2022г.; Заповед №2886/08.11.2021г. Социалните му контакти са силно ограничени, провежда много рядко свиждания, няколко за последните 3 години. Наказван е многократно, като последното му наказание е със Заповед №1479/15.05.2023г.

В доклада по чл.155 от ЗИНЗС от страна на затворническата администрация се отчита, че л.св. В. все още не е преминал през всички етапи на прогресивната система за третиране на лишени от свобода, като следващ такъв е замяна на режим следван от прекатегоризиране и преместване в ЗООТ „Враца“, което ще доведе до по-плавен и успешен преход към живот на свобода. Сочи се, че на този етап от изтърпяване на наказанието, шансовете за реинтеграция в обществото са незадоволителни.

В обобщение на изложеното затворническата администрация изразява мнение, че към настоящия етап от изтърпяване на присъдата л.св. В. все още не е дал достатъчно категорични доказателства за промяна в нагласите си за водене на законосъобразен начин на живот. В бъдеще в пенитенциарното заведение ще се продължи да се оказва възпитателно въздействие спрямо В., което би довело не само да външно съобразяване с правилата и ограниченията в затвора, а и до вътрешни убеждения, разбирането на преживяванията на жертвата и нейните близки, намиране на алтернативни и адекватни начини за решаване на проблеми и конфликти ситуации и други определени в чл. 36, ал.1 НК.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл.439а, ал.1 НПК, обстоятелствата, сочещи за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието са доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественнополезни прояви.

В разпоредбата на ал.2 на чл.439а НПК изрично с е предвижда, че доказателствата за поправянето се установяват от оценката за осъдения по чл.155 ЗИНЗС и от работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от същия закон. Прочита на приложените по делото доказателства и най-вече на доклада по чл.155 ЗИНЗС, изготвен от компетентно длъжностно лице– ИСДВР, сочи че не са налице данни за окончателна положителна промяна у л.св. В..

В случая, от данните по делото е видно, че не са налице и двете законови предпоставки за УПО, а именно В. е изтърпял фактически по-голямата част от наложеното му наказание, но същият с поведението си не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Индивидуално-корекционната работа със същия следва да продължи в насока промяна в нагласите, формиране на критично отношение към досегашното криминално поведение, правилно формулиране на проблемите и създаване на алтернативи за тяхното решаване. Всичко това е основание да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание. Съдът намира за основателни доводите на затворническата администрация, че е препоръчително процеса на ресоциализация на л.св. В. да продължи в условията на затвора за изпълнение

на плана на присъдата в пълен обем.

Съгласно императивната норма на закона осъденият не може да подаде нова молба за УПО преди изтичане на 6-месечен срок от постановяване на настоящето определение.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал.1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения П. М. В., роден на *** год. в гр.***, с постоянен адрес с. ***, общ.***, обл.***, ул.***, ЕГН ***** за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на неизтърпяната част на определеното му наказание "лишаване от свобода" в размер на 20 години, с остатък от 1/една/ година, 7/седем/ месеца и 23/двадесет и три/ дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението да се изпрати на л.св.В., а на Затвора гр. Враца след влизането му в сила.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____